

Grund til at vente, at vore Indtægter ville flyde rigeligere, end Tilfældet var et Par Aar tilbage. Vi staa imidlertid over for et meget stort og usikkert Spørgsmaal: Hvad ville de ny Skattelove give os? Det er endnu i Øjeblikket umuligt med Sikkerhed at sige, om de Overslag, fra hvilke vi ere gaaede ud, ville komme til at slaa til. Om de ny Skatter muligt ville give mere, muligt mindre, kan endnu slet ikke bedømmes hverken for Ejendomsskyldens eller for Indkomst- og Formueskattens Vedkommende. Forinden vi ere komne igennem det første Finansaar med de ny Skattelove, ville vi ikke være i Stand til at danne os nogen fuldt begrundet Mening om, hvorledes hele den indgribende Skatte-reform vil komme til at virke i finansiel Henseende. For Øjeblikket have vi dog nogen Grund til at fremhæve som Lyssider den stigende Indtægt baade af Toldafgifterne og af Statsbanerne. Toldafgifterne have i de forløbne 11 Maaneder af indeværende Finansaar givet omtrent 1,200,000 Kr. mere end i forrige Finansaar, og Udbyttet af Statsbanerne har, som jeg fremhævede før, været særdeles gunstigt, saa gunstigt, at jeg paa ingen Maade tør forudsige, at det vil blive lige saa gunstigt til næste Aar, om end vi tør vente, at det vil blive væsentlig bedre, end det har været i en Række af de forløbne Aar. Med Hensyn til Regnskabet for det indeværende Finansaar er der Grund til at antage — jeg siger det under alt Forbehold, thi som bekendt afsluttes Statsregnskabet ikke før 3 Maaneder efter 1. April, og det er derfor umuligt med Sikkerhed at forudsige, hvorledes det endelig vil stille sig — men der er Grund til at antage, at vi paa dette Aars Finansregnskab ville naa ikke overmaade langt fra Balance, og dette forekommer mig i Betragtning af de daarlige Tider, som ere gaaede forud, at være et ikke helt uheldigt Resultat.

Ordføreren (J. Jensen [Aalborg Amts 1ste Valgkreds]): Over for det ærede Medlem for Københavns 4de Valgkreds (Birck), som afæskede mig en bestemt Erklæring, vil jeg gerne sige, at jeg ikke i nogen som helst Maade har sagt, at jeg saa lyst paa det foreliggende Forslag eller den finansielle Stilling i al Almindelighed. Jeg har nævnt de tørre Tal, og enten jeg saa ser mer eller mindre lyst paa Resultatet af disse Tal — det har jeg for Resten ikke dvælet ved —, saa gaar jeg ud fra, at selve Faktum viser, hvordan Stillingen er, og den har det ærede Medlem

heller ikke rokket ved. Men saa kom han med nogle Tal, som jeg for øvrigt ikke rigtig forstaaer, maaske fordi de ere udregnede paa en anden Maade end den, vi saa vidt mig bekendt, have anvendt ved Opgørelsen af den finansielle Stilling ved Finanslovens Afslutning. Det ærede Medlem mente, at jeg havde udtalt mig angaaende de forskellige større Arbejder, som forelaa, paa en Maade, som i hvert Fald kunde misforstaaes, nemlig som om jeg ønskede, at hvis det skulde vise sig, at der ikke var Penge, at vi saa skulde trække det ud, til der en Gang blev Penge nok. Der er intet som helst i mine Udtalelser, der giver det ærede Medlem Ret til at tillægge mig og endnu mindre Finansudvalget en saadan Opfattelse, at naar der er vedtaget en Lov om, at det eller hint skulde udføres, da Meningen skulde være, at det skulde kunne strække sig over 20 eller maaske 30 Aar, eller at man i det hele taget kunde lade Arbejdet udføre, eftersom der viste sig at være Penge til. Nej, hvad jeg sagde i saa Henseende, og det tror jeg heller ikke, ærede Medlemmer have taget fejl af, gik kun ud paa at paavise Nødvendigheden af, at der for Udførelsen af Arbejder, som efter deres Natur maa og skulle strække sig over en Række af Aar, maa lægges en Plan, saa vi ikke faa en Masse store Udbetalinger i et Finansaar og kun mindre i et andet, eller en hel Masse Arbejder af en Art i det ene Aar og af en anden Art i det andet, men faa dem saa jævnt som muligt fordelt, og jeg fremhævede netop, at det for saa vidt var en Fordel at have meget paa en Gang, som der saa kunde lægges en ordentlig Plan.

De øvrige Udtalelser af det ærede Medlem, som f. Eks., at naar de sociale Love medførte forøgede Udgifter paa Indenrigsministeriets Budget osv., da kunne vi takke Højre, navnlig Ministeriet Sehested og specielt forhenværende Indenrigsminister Bramsen derfor, dem skal jeg slet ikke komme ind paa. Det, at det ærede Medlem har den Opfattelse, ligger temmelig sikkert i, at det ærede Medlem ikke har siddet her i Tinget i de Aar, da de sociale Love blev gennemførte, thi saa vilde han have indrømmet og været nødt til at indrømme, at skal der siges noget om de Love i Forbindelse med Højre, skal det være det, at det lykkedes trods Højre og trods specielt Højres Ministre at faa disse Love gennemførte.

Birck: Jeg skal blot udtale min Forundring over, at det ærede Medlem er